

تحلیل شواهد مورفوتکتونیک‌ی گسل درون‌ه در محدوده‌ی حوضه‌ی آبریز شش‌طراز و مخروط‌افکنه‌ی پایین دست آن

مهران مقصودی (استادیار ژئومورفولوژی دانشگاه تهران، نویسنده‌ی مسؤول)

magsoudi@ut.ac.ir

سمیه عمادالدین (دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی دانشگاه تهران)

Emadodin@ut.ac.ir

چکیده

شاخص‌ها و شواهد ژئومورفولوژیکی این امکان را فراهم می‌آورند تا تغییراتی که در یک حوضه‌ی زه‌کشی تحت تاثیر فعالیت‌های تکتونیک‌ی ایجاد می‌شود را مورد مطالعه و بررسی قرار دهیم. حوضه‌ی آبریز شش‌طراز از جمله حوضه‌هایی است که تحت تاثیر گسل و فعالیت‌های تکتونیک‌ی است. هدف از انجام این تحقیق، تحلیل تاثیر عامل تکتونیک فعال در ژئومورفولوژی حوضه آبریز شش‌طراز و مخروط‌افکنه پایین دست آن است. در این تحقیق از نقشه‌های توپوگرافی با مقیاس ۱:۵۰۰۰۰، نقشه‌ی زمین‌شناسی با مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰، عکس‌های هوایی با مقیاس ۱:۴۰۰۰۰ و تصاویر ماهواره‌ی ETM سال ۲۰۰۵ در تاریخ ۵ مه (باندهای ۱ تا ۷) برای تعیین سطوح قدیمی و جدید مخروط‌افکنه و همچنین تصاویر IRS و Google earth برای شناسایی جابجایی رودخانه استفاده شد. در زمینه‌ی پردازش تصاویر ماهواره‌ای از نرم‌افزارهای Ilwis و Envi استفاده شد. با استفاده از شاخص‌های مورفوتکتونیک‌ی که میزان فعالیت‌های تکتونیک‌ی را نشان می‌دهند، مانند شاخص عدم تقارن توپوگرافی (AF)، شاخص عامل تقارن حوضه زه‌کشی (T)، شاخص سینوسی جبهه‌ی کوهستان (SMF) و شاخص انتگرال هیپسومتری (Hi)، حرکات تکتونیک‌ی در منطقه به صورت کمی محاسبه و سپس مورد تحلیل قرار گرفت. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که عامل تکتونیک تاثیر بسزایی در حوضه‌ی آبریز شش‌طراز و مخروط‌افکنه‌ی آن دارد و حوضه‌ی مورد مطالعه از نظر تکتونیک‌ی فعال است. همچنین در

این خصوص شواهد مورفوتکتونیک‌ی نشان از فعال بودن گسل درونه داشته و مورفولوژی مخروط‌افکنه و سطوح تقطیع شده آن، شواهد قابل اتکایی را در این خصوص عرضه می‌نمایند.

کلیدواژه‌ها: حرکات تکتونیک‌ی، مخروط افکنه، شاخص‌های ژئومورفیک، کاشمر، رودخانه‌ی شش‌طراز.

درآمد:

تکامل لندفرم‌های هر ناحیه، حاصل برآیند فرایندهای درونی و بیرونی در طول زمان‌اند. بنابراین بسیاری از فرایندها و پدیده‌های زمین‌شناسی را نمی‌توان در یک مقطع زمانی کوتاه بررسی و توصیف کرد. تکتونیک به عنوان یکی از عوامل درونی در شکل‌گیری و تحول مخروط‌افکنه‌ها، نقش بسیار اساسی دارد. یکی از مهم‌ترین شواهد ژئومورفولوژیکی، میزان و نحوه‌ی عملکرد خطوط گسلی، ویژگی‌های ژئومورفیک عوارض پیرامون آنها و به ویژه مورفولوژی مخروط‌افکنه‌ها و سلسله مراتب آنها از نظر مکانی و توپوگرافی است (یمانی، ۱۳۸۳: ۱۱۱). بررسی ژئومورفولوژیکی امکان شناخت تغییرات ناشی از فعالیت‌های تکتونیک‌ی در حوضه‌های هیدرولوژیکی را از طریق مطالعه‌ی لندفرم‌ها فراهم می‌نماید (Pierpaolo Guarnieri, Claudia Pirrotta, ۲۰۰۸, ۲۶۰). شاخص‌های ژئومورفیک، ابزارهای سودمندی برای تحلیل اشکال زمینی و ارزشیابی فعالیت‌های تکتونیک‌ی در نواحی مختلف به شمار می‌آیند (کرمی، ۱۳۸۸: ۶۷). تکتونیک با تغییر سطح اساس موجب تغییر فرایندهای فعال در سطح مخروط‌افکنه‌ها و حوضه‌های آبریز می‌شود. وقوع رویدادهای تکتونیک‌ی (گسل خوردگی، چین خوردگی و فرونشینی یا بالا آمدگی) موجب واکنش مخروط‌افکنه می‌شود. این واکنش‌ها می‌تواند در نوع، اندازه، شکل رسوب و همچنین در مورفولوژی مخروط‌افکنه‌ها ثبت شود. با بررسی ویژگی‌های مخروط‌افکنه‌ها می‌توان تاریخ تکاملی ناحیه را به خوبی مشخص کرد. به طور کلی مطالعات مربوط به مخروط‌افکنه‌ها از دهه‌ی ۱۹۶۰ گسترش یافته (مختاری، ۱۳۸۱، ۱۸) و تحقیقاتی در این زمینه صورت گرفته است.

قلمرو ایران مرکزی حدود یک سوم مساحت کشور ایران را در بر می‌گیرد. در مناطق پایکوهی این قلمرو، مخروط‌افکنه‌های زیادی وجود دارد. منطقه‌ی مورد مطالعه در شمال ایران مرکزی قرار دارد و گسل بزرگ درونه، که از گسل‌های فعال ایران مرکزی است، از آن عبور می‌کند. این گسل در تحول مخروط‌افکنه‌های منطقه نقش بسیار مهمی دارد. تحولات مخروط‌افکنه شش‌طراز عمدتاً ناشی از میزان عملکرد تکتونیک بوده و در این تحقیق سعی بر آن است تا تحول کوتاه‌تری فعالیت‌های تکتونیک حوضه‌ی آبریز شش‌طراز با رویکرد تحلیل شاخص‌ها و شواهد ژئومورفیک مورد ارزشیابی قرار گیرد. مطالعات زیادی در زمینه‌ی تکتونیک و مخروط‌افکنه در نقاط مختلف جهان شده است که می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: هاروی^۱ و همکاران (۱۹۹۸) تأثیر سطح اساس آب دریا در زمان کوتاه‌تر و تغییرات اقلیمی روی مخروط‌افکنه‌های ساحلی^۲ در جنوب شرقی اسپانیا را مطالعه نمودند. نتایج مطالعات آنها نشان می‌دهد که به طور معمول افت سطح اساس منجر به تقطیع شدن انتهای مخروط‌افکنه می‌شود، اما در منطقه‌ی مورد مطالعه‌ی آنها، عکس این موضوع ثابت شده و نتایج زیر حاصل شده است:

۱. در منطقه‌ی مورد مطالعه (Cabo de Gata) شواهدی که نشان‌دهنده‌ی تأثیر تکتونیک در توسعه‌ی مخروط‌افکنه‌ها باشد وجود ندارد. بطور کلی تغییرات عمده در منابع رسوبی اتفاق افتاده که مرتبط با تغییرات اقلیمی به همراه تواتر رسوبی عمده‌ای است که مرتبط با یخچال‌های جهانی می‌باشد.
 ۲. تقطیع مخروط‌افکنه‌ها هیچ ارتباطی به تغییر سطح اساس ندارد. همچنین تقطیع انتهای مخروط‌افکنه مرتبط با فرسایش پنجه‌ای است که توسط سطوح بالای دریا ناشی می‌شود.
- یولی^۳ و همکاران (۱۹۹۹) تأثیر تکتونیک روی لندفرم‌های رسوبی در Hexi Corridor واقع در شمال غربی چین را مطالعه کردند و به این نتیجه رسیدند که گسل معکوس فعال از اواخر

۱. Harvey

۲. Cabo de Gate fans

۳. Youli

هولوسن دستخوش لغزش جانبی شده است. لک و همکاران (۱۹۹۰) در مطالعه‌ای در مورد مخروط‌افکنه‌ها دریافتند که تکنونیک به دو طریق بر مخروط‌افکنه‌ها تأثیر می‌گذارد ۱. افزایش شیب سطح آنها؛ ۲. تأثیر بر سرعت فرسایش. ویلار^۱ و همکاران (۲۰۰۰) به بررسی ویژگی‌های رسوبات سطح و دینامیک موجود در مخروط‌افکنه‌های مرکز Phrenees اسپانیا پرداختند. نتایج تحقیق بیانگر این مطلب است که اهمیت نسبی هر کدام از رسوبات وابسته به اندازه، شیب مخروط‌افکنه‌های آبرفتی و شیب قسمت‌های انتهایی رودخانه‌هاست. سایتو^۲ و همکاران (۲۰۰۵) به بررسی شیب ۶۹۰ مخروط‌افکنه در مناطق مرطوب ژاپن، تایوان و فلیپین پرداختند. حدود شصت درصد از مخروط‌ها در طول هولوسن و بقیه چهل درصد مابقی در طول پلیوستوسن تشکیل شده‌اند. در ایران هم مطالعاتی در این زمینه شده است که به برخی از آنها اشاره می‌شود:

مقصودی (۱۳۸۷) به مطالعه‌ی تحول ژئومورفولوژی مخروط‌افکنه جاجرود پرداخته و به این نتیجه رسید که تحول مخروط‌افکنه‌ی جاجرود، حاصل عملکرد عوامل طبیعی شامل تغییرات اقلیمی، حرکات تکنونیک و تغییر سطح اساس در درازمدت و عوامل انسانی در کوتاه مدت بوده است. گورابی (۱۳۸۷) به بررسی تأثیر نوزمین ساخت بر تحول لندفرم‌های کواترنری در ایران مرکزی پرداخت و به این نتیجه رسید که تأثیر نوزمین ساخت بر تحول لندفرم‌ها در گسل‌های انار و دهشیر در طی کواترنر افزایش یافته است و بیشترین تغییر شکل و تحول لندفرم‌های کواترنری در گسل‌های راستالغز (انار و دهشیر) در بخش میانی آن روی می‌دهد. همچنین باقری (۱۳۸۷) به بررسی نقش تکنونیک در شکل‌گیری و تحول لندفرم‌های تاقدیس قلاجه در استان کرمانشاه پرداخت و به این نتیجه رسید که تکنونیک تأثیر قاطعی در تحول لندفرم‌های منطقه دارد.

در منطقه‌ی مورد مطالعه در خصوص مخروط‌افکنه‌ها تحقیقی صورت نگرفته است. تنها علی‌اکبر بستانی (۱۳۸۵) به بررسی گسل درونه و استقرار سکونت‌گاه‌های انسانی در منطقه‌ی کاشمر پرداخت.

۱. Gomez-Villar

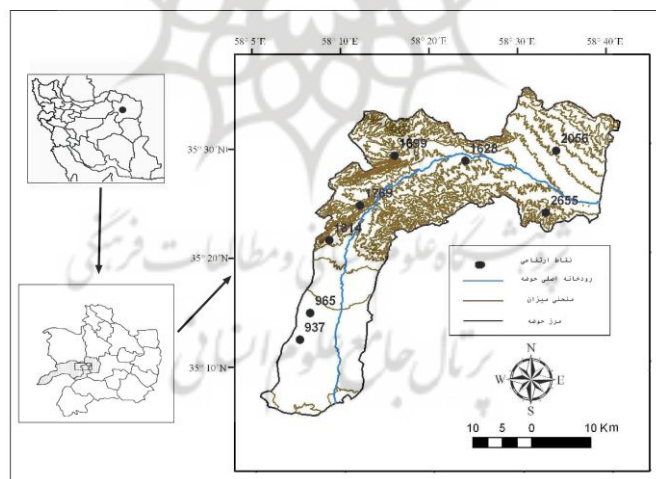
۲. Saito

به طور کلی هدف از انجام این تحقیق، بررسی و تحلیل تأثیر عامل تکتونیک در تحول مخروطافکنه‌ی حوضه‌ی آبریز ششطراز با استفاده از شاخص‌ها و شواهد مورفولوژیک است.

موقعیت منطقه‌ی مورد مطالعه

منطقه‌ی مورد مطالعه در شمال شرق کشور در استان خراسان رضوی و در محدوده بین شمال کاشمر و خلیل آباد قرار دارد و بر اساس واحدهای ساختمانی در شمال ایران مرکزی واقع شده است. این منطقه بین ۵۸ درجه تا ۵۸ درجه ۴۲ دقیقه طول شرقی و ۳۵ درجه تا ۳۵ درجه ۴۰ دقیقه عرض شمالی واقع شده است. بلندترین نقطه‌ی ارتفاعی در حوضه‌ی ششطراز ۲۶۵۵ متر و پایین‌ترین نقطه ۸۹۰ متر است. به طور کلی از نظر ژئومورفولوژی، منطقه‌ی مورد مطالعه شامل مناطق کوهستانی و دشتی است. مناطق کوهستانی آن از شرق به غرب کاهش می‌یابد و مناطق دشتی آن که در جنوب کاشمر و بردسکن قرار دارد، دشت‌های حاصلخیز و آبرفتی نسبتاً وسیعی را به وجود آورده است.

شکل ۱. موقعیت منطقه‌ی مورد مطالعه

مواد و روش‌ها

در این تحقیق ابتدا نقشه‌های توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰ سازمان جغرافیایی کشور در محیط نرم‌افزاری ENVI ژئورفرنس گردید و لایه‌ی مدل رقومی ارتفاعی ساخته شد، که از آن برای تعیین شاخص منحنی هیپسومتریک استفاده گردید. سپس نقشه‌ی زمین‌شناسی منطقه ژئورفرنس گردید و لایه‌ی گسل از آن استخراج شد و با روی هم‌اندازی لایه‌ها ارتباط بین مخروط‌افکنه و گسل بهتر مشخص گردید. از تصاویر ماهواره‌ای ETM سال ۲۰۰۵ (باندهای ۱ تا ۷) برای تعیین سطوح قدیمی و جدید مخروط‌افکنه و همچنین از تصاویر IRS برای تعیین جابجایی رودخانه استفاده گردید. همچنین برای کنترل دقیق این کار از عکس‌های هوایی سال ۱۳۸۰ با مقیاس ۱:۴۰۰۰۰ استفاده گردید. ضمناً میزان فعالیت‌های تکتونیکی منطقه با استفاده از شاخص‌های کمی (Af)، (T)، (Smf) و (Hi) در محیط نرم‌افزاری ArcGIS و ENVI محاسبه شدند. در زمینه‌ی پردازش تصاویر ماهواره‌ای از نرم‌افزار ENVI استفاده شده است. به منظور تهیه‌ی نقشه‌های مورد نیاز از نرم‌افزارهای Arc/GIS و Freehand استفاده شد. شایان ذکر است که در تمام مراحل با استفاده از تفسیر چشمی نسبت به تحلیل و جداسازی عوارض اقدام گردید.

یافته‌های تحقیق

برای ارزشیابی حرکات تکتونیکی در حوضه‌ی آبریز شش‌طراز از شواهد مورفوتکتونیک و شاخص‌های کمی استفاده شده است. به وسیله‌ی این شواهد و شاخص‌ها می‌توانیم میزان فعالیت تکتونیکی منطقه و همچنین تأثیر آن را در مخروط‌افکنه‌ی منطقه، مورد ارزشیابی قرار دهیم.

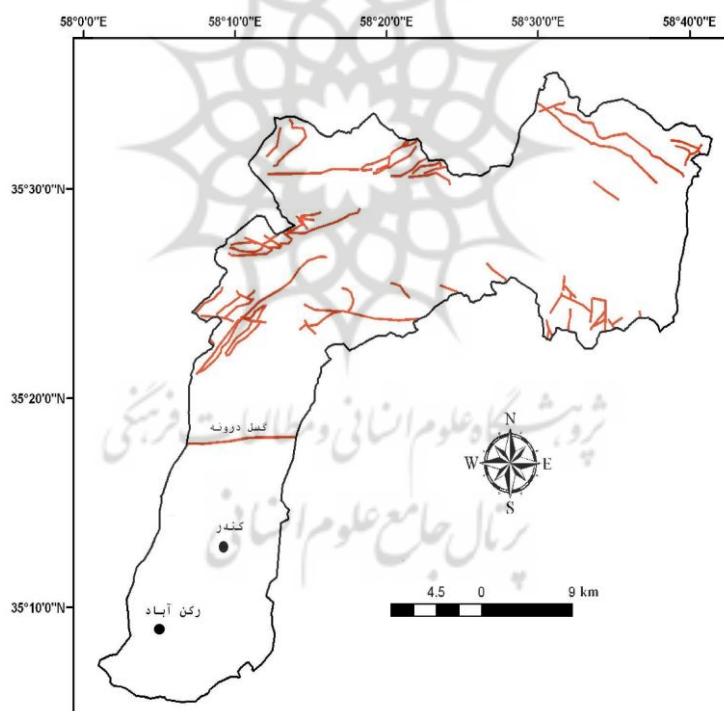
زمین‌شناسی منطقه‌ی مورد مطالعه

سازندهای حوضه مربوط به پرکامبرین تا عهد حاضر است. سنگ‌های آذرین بخش اعظم رخنمون‌ها را تشکیل می‌دهند که عموماً به صورت ارتفاعات صخره‌ای مشاهده می‌شوند و محدوده‌ی

جنوبی آن تا حد کوه و دشت گسترش می‌یابد. در بخش‌های جنوبی‌تر و نزدیک خروجی حوضه توسط آبرفت‌های دوران چهارم پوشیده شده‌اند و نهایتاً جنوب حوضه به نهشته‌های مخروط‌افکنه‌ای ختم می‌شود که محل عرصه‌ی پخش آب است.

حرکات زمین ساخت به صورت گسل‌های متنوع نیز در پیدایش آنها دخالت زیادی پیدا می‌کنند و گسل‌ها بی‌نظمی‌های زیادی در ساختمان آن ایجاد کرده‌اند (طالقانی، ۱۳۸۱: ۲۰۲). همچنین فعالیت ماگماتیک شدید در ترسیر از ویژگی‌های عمده زمین‌شناسی این منطقه است. شکل ۲ گسل‌های حوضه‌ی آبریز ششطراز را نشان می‌دهد.

شکل شماره ۲. گسل‌های حوضه‌ی آبریز ششطراز (منبع: سازمان زمین‌شناسی کشور)

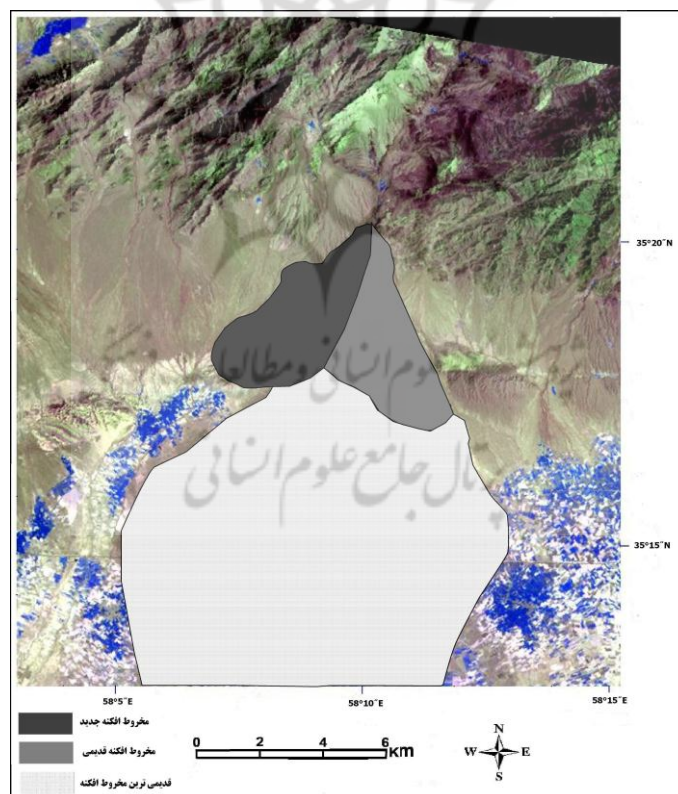

شواهد مورفوتکتونیکی

نقش حرکت تکتونیکی در تحول مخروط افکنه ششطراز:

در شکل‌گیری مخروط افکنه‌ی ششطراز حرکات تکتونیکی نقش بسیار مؤثری داشته است. به گونه‌ای که حرکات تکتونیکی باعث ایجاد سه سطح مخروط افکنه (شکل ۳) بسیار قدیمی، قدیمی و جدید شده است که در تشکیل این سطوح، گسل درونه در منطقه بسیار مؤثر بوده است. مساحت مخروط افکنه‌ی جدید حدود ۱۵/۱۸ کیلومتر مربع است. مخروط افکنه‌ی قدیمی ۸/۹۴ کیلومتر مربع و قدیمی‌ترین مخروط افکنه حدود ۶۵/۶۲ کیلومتر مربع مساحت دارد.

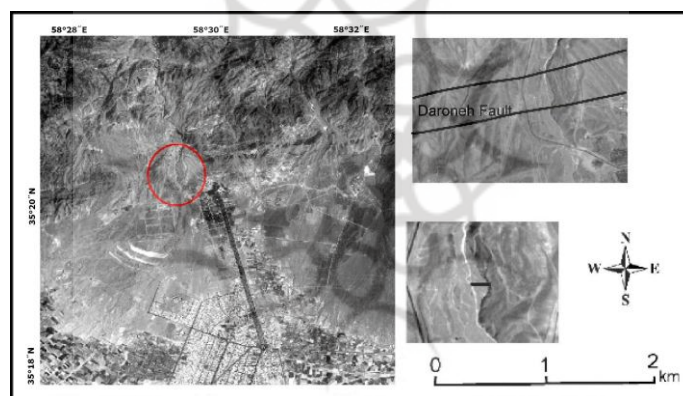
شکل شماره ۳. سطوح جدید، قدیمی و خیلی قدیمی مخروط افکنه‌ی ششطراز

شواهد مورفوتکتونیک حرکت گسل درونه

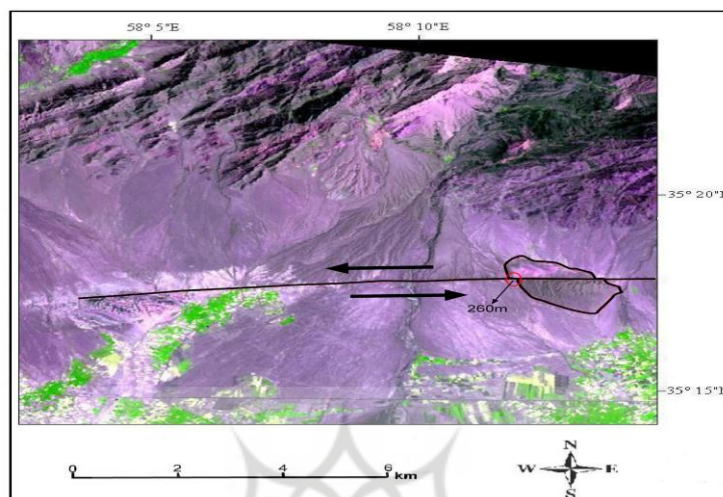
گسل درونه به طول تقریبی هفتصد کیلومتر از مرزهای خاوری ایران تا مرکز دشت کویر گسترش دارد. پس از گسل زاگرس یکی از بزرگ‌ترین گسله‌های ایران محسوب می‌شود. در عهد حاضر نیز بسیار فعال می‌باشد و موجب قطع بسیاری از مخروط‌افکنه‌ها شده است. احتمالاً چپ‌گرد بوده و موجب جابه‌جایی رودها و چشمه‌ها تا ۲۰۰ متر شده است (مغفوری مقدم، ۱۳۸۴، ۶۸). شکل شماره ۴ جابه‌جایی رودخانه را در شمال کاشمر نشان می‌دهد که این رودخانه نزدیک به شصت متر جابه‌جایی داشته است. الگوی آبراهه‌ها در پهنه‌ی گسل را می‌توان نشان‌دهنده‌ی حرکات چپگرد اخیر دانست.

شکل شماره ۴. جابه‌جایی رودخانه در اثر گسل درونه در شمال کاشمر

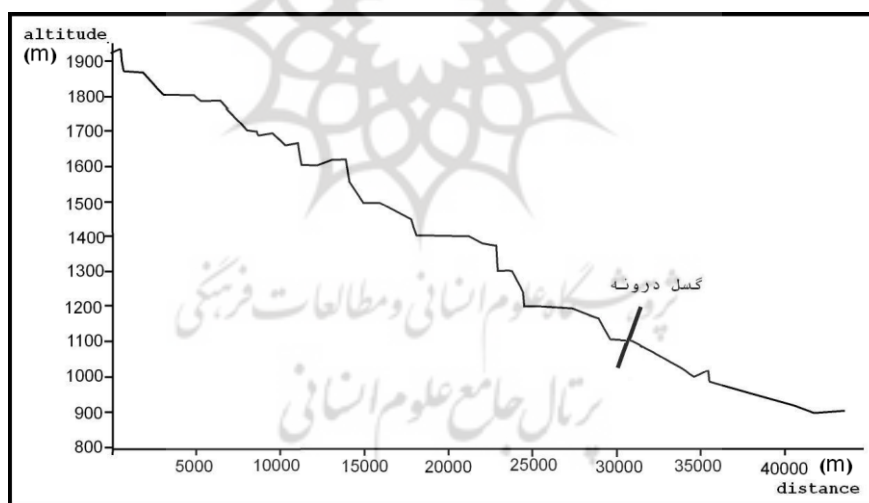

همچنین تأثیر تکتونیک را می‌توان در کوه تیغ احمد که تحت تأثیر گسل راست گرد و چپ‌گرد قرار گرفته است در شکل شماره ۵ مشاهده کرد. که نزدیک به ۲۶۰ متر جابه‌جایی داشته است. از عوامل دیگر تأثیرگذار در تکتونیک منطقه‌ی نیمرخ طولی رودخانه و ارتباط آن با فعالیت‌های تکتونیک و مقاومت واحدهای سنگی و توپوگرافی است. شکل ۶ نیمرخ طولی رودخانه را نشان می‌دهد که دارای بی‌نظمی‌های زیادی به دلیل واحدهای لیتولوژی مختلف و ساختارهای گسلی متعدد است.

شکل شماره ۵. تأثیر گسل درونه در جابه‌جایی کوه تیغ احمد (۲۶۰ متر جابجایی)

شکل شماره ۶. نیمرخ طولی رودخانه‌ی شش‌طراز

شاخص های ژئومورفولوژیک

شاخص عدم تقارن حوضه ی زه کشی: (AF)^۱

این شاخص، کج شدگی جانبی یک حوضه را نسبت به مسیر اصلی رودخانه اش در اثر نیروهای تکتونیک نشان می دهد (کرمی، ۱۳۸۸: ۷۲).

این شاخص به ما اجازه می دهد تا کج شدگی جانبی یک حوضه را با توجه به مسیر آب اصلی که ممکن است با فعالیت یک گسل نرمال مرتبط باشد، با جهت موازی مسیر آب اصلی بیان کنیم (Pierpaolo Guarnieri, Claudia Pirrotta, ۲۰۰۸-۲۶۵).

شاخص AF با رابطه ی زیر تعریف می شود:

$$AF=100(Ar/At)$$

AF = شاخص عدم تقارن آبراهه؛

Ar = مساحت حوضه در سمت راست آبراهه اصلی؛

At = مساحت کل حوضه.

اگر مقدار عددی این شاخص در حدود پنجاه باشد، بیانگر وجود تقارن زه کش های فرعی نسبت به آبراهه های اصلی است و تداوم جریان در حالت ثابتی وجود دارد. مقادیر بیشتر یا کمتر از پنجاه ممکن است حاکی از کج شدگی حوضه ی زه کشی باشد، یعنی این که شاخه های اصلی رود یا به سمت غرب یا شرق تمایل دارند. البته باید توجه داشت که در این روش فرض بر این است که عوامل زمین شناسی و اقلیمی موجب عدم تقارن حوضه ی زه کشی نمی شود. شاخص Af در حوضه ی مورد مطالعه ۴۲/۶۷ است که از نظر تکتونیک در رده ی غیر فعال قرار دارد.

۱. Asymmetry Factor

عامل تقارن توپوگرافی (T)^۱

وجود عدم تقارن توپوگرافی در شبکه‌ی زه‌کشی حوضه‌هایی با لیتولوژی تقریباً همسان عملکرد تکتونیک فعال را نشان می‌دهد.

شاخص تقارن توپوگرافی از رابطه‌ی زیر به دست می‌آید:

$$T=Da/Dd$$

T: عامل تقارن توپوگرافی؛

Da: فاصله‌ی بین خط میانی حوضه تا رود اصلی حوضه؛

Dd: فاصله‌ی خط میانی حوضه تا مرز حوضه.

شاخص T برداری بین ۰ تا ۱ است. اگر حوضه متقارن باشد، شاخص T مساوی عدد صفر خواهد بود و هرچه به یک نزدیک‌تر شود بیانگر عدم تقارن حوضه می‌باشد. این تجزیه و تحلیل بیشتر برای حوضه‌های زه‌کشی با الگوهای دندریتیک مناسب می‌باشد. در حوضه‌ی آبریز شش‌طراز، مقادیر Da و Dd در پنج مقطع محاسبه و نتایج آن در جدول شماره ۱ آمده است.

جدول شماره ۱. شاخص تقارن توپوگرافی در حوضه‌ی آبریز شش‌طراز

T	Dd	Da	تعداد نقاط مورد بررسی
۰/۱۸	۱۳۳۸۳/۱۲	۲۴۹۷/۶۴	۱
۰/۴۰	۵۹۰۰/۴	۲۳۷۴/۰۶	۲
۰/۰۲	۱۳۱۰۲/۶۸	۲۷۶/۱۷	۳
۰/۲	۶۵۰۶/۳۹	۱۷۱۱/۸۹	۴
۰/۵	۷۱۸۹	۳۶۵۸/۳۴	۵
۰.۲۲	۹۲۱۶/۳۱۸	۲۱۰۳/۶۲	میانگین

بررسی شاخص T در حوضه‌ی شش‌طراز نشان می‌دهد که حوضه از نظر تکتونیک در رده‌ی فعال قرار دارد.

۱. Topographic Symmetry Factor

شاخص سینوسی جبهه کوهستان (Smf)^۱

شاخص سینوسی جبهه‌ی کوهستان، شاخصی است که بیانگر تعادل بین نیروهای فرسایش دهنده که تمایل به بریدن و ایجاد شکل‌های خلیجی شکل و برش به داخل جبهه کوهستان را دارد از یک طرف و نیروهای تکتونیکي که تمایل به ایجاد جبهه کوهستانی مستقیم به طور همزمان با گسل خوردگی متوالی و مرحله به مرحله را دارند، می‌باشد. این جبهه‌های کوهستانی با بالا آمدگی تکتونیک فعال، که به طور نسبی مستقیم‌اند، با مقادیر کم Smf همراه هستند (گورابی، ۱۳۸۶: ۱۹۰).

شاخص سینوسی جبهه‌ی کوهستان از طریق رابطه‌ی زیر تعریف می‌شود:

$$Smf = Lmf / Ls$$

در رابطه‌ی بالا Smf شاخص سینوسی جبهه کوهستان، Lmf طول جبهه کوهستان در امتداد کوهپایه و Ls طول خط مستقیم جبهه کوهستان را نشان می‌دهند. اگر Smf برابر ۱ تا ۱/۶ باشد، جبهه‌های فعالی را نشان می‌دهد. در صورتی که این شاخص بین ۱/۴ تا ۳ بیشتر باشد با جبهه‌های نیمه فعال منطبق است و از حدود ۱/۸ تا بیشتر از ۵ با جبهه‌های کوهستانی غیر فعال منطبق است. در حوضه‌ی مورد مطالعه مقدار Smf برابر با ۱/۳ است که جبهه‌های فعالی را نشان می‌دهد.

شاخص انتگرال هیپسومتری (Hi)^۲

با داشتن لایه‌ی مدل رقومی منطقه می‌توان به راحتی شاخص انتگرال هیپسومتری را به دست آورد. کمینه و بیشینه‌ی ارتفاع به طور مستقیم از روی نقشه‌های توپوگرافی خوانده می‌شوند. ارتفاع متوسط هم با استفاده از مدل رقومی محاسبه می‌شود. یک راه برای برآورد سریع انتگرال هیپسومتری یک رابطه‌ی زیر است:

۱. Mountain front sinuosity

۲. Hypsometric Integral

کمینه‌ی ارتفاع - بیشینه‌ی ارتفاع / کمینه‌ی ارتفاع - میانگین ارتفاع = انتگرال هیپسومتریک
شاخص انتگرال هیپسومتریک بالا، بیانگر فعالیت تکتونیکی و مرحله‌ی جوانی در منطقه بوده و مقادیر پایین بیانگر فعالیت فرسایشی و مرحله‌ی پیری و آرامش می‌باشد. با توجه به مقادیر بالای پنجاه درصد در حوضه‌ی مورد مطالعه، حوضه از نظر تکتونیکی در مرحله‌ی فعال می‌باشد.

نتیجه‌گیری

با توجه به دوره‌ی بازگشت طولانی بسیاری از زمین لرزه‌های بزرگ و امکان وجود حرکات خزشی در محل گسل‌های فعال که با زمین لرزه‌های شدید همراه نیستند و همچنین طول دوره کوتاه ثبت زمین لرزه‌های دستگاهی، اطلاعات حاصل از ثبت زمین لرزه‌ها نمی‌تواند دید کاملی از زمین ساخت فعال در مناطق را فراهم آورد. در چنین شرایطی شواهد و شاخص‌های ژئومورفولوژی که فعالیت‌های طولانی مدت پوسته‌ی زمین را در خود ثبت کرده‌اند، بسیار کارگشا هستند (شریفی نجف آبادی، ۱۳۸۹: ۳۵). ارزشیابی شاخص‌ها و شواهد ژئومورفولوژیکی در یک منطقه برای تحلیل عملکرد تکتونیک فعال بسیار با اهمیت‌اند. این شاخص‌ها و شواهد، میزان فعالیت‌های تکتونیکی را در منطقه مشخص ساخته و تأثیر آنها را در شکل‌گیری مخروط‌افکنه معلوم می‌سازند. البته عوامل دیگری مانند عوامل اقلیمی و انسانی هم در شکل‌گیری مخروط‌افکنه بسیار نقش دارند، ولی در این تحقیق تنها به بررسی عامل تکتونیک پرداخته شده است. ارزشیابی شاخص‌های مورفوتکتونیکی در منطقه‌ی مورد مطالعه نشان می‌دهد که این منطقه‌ی از نظر تکتونیکی فعال است. بریدگی زیاد جبهه‌ی کوهستانی، که موجب سینوسی شدن حوضه شد، عدم تقارن توپوگرافی در شبکه‌ی زه‌کشی حوضه و قرارگیری حوضه در مرحله‌ی جوانی و این‌که هنوز به مرحله‌ی پیری نرسیده است، فعال بودن منطقه را از نظر تکتونیک نشان می‌دهد. همچنین یکی از مهم‌ترین شواهد تکتونیکی،

گسل‌ها هستند. بزرگترین گسل منطقه گسل درونه است، که نقش به‌سزایی در شکل‌گیری مخروط‌افکنه موجود در منطقه‌ی مورد مطالعه دارد و حتی موجب جابه‌جایی رودخانه نزدیک به شصت متر در شمال کاشمر شده است. نشانه‌های دیگر تأثیر تکتونیک در مخروط‌افکنه منطقه‌ی مورد مطالعه، تقطیع شدن سطح مخروط‌افکنه و ایجاد سه سطح مخروط‌افکنه‌ی خیلی قدیمی، قدیمی و جدید شده است.

گسل درونه موجب ناپایداری حوضه و موجب زلزله‌های مخرب‌ی در مناطقی مانند کاشمر و تربت حیدریه شده است. بیشتر سکونت‌گاه‌ها در نزدیکی این گسل استقرار یافته‌اند و شواهد و شاخص‌های مورفوتکتونیک نیز حاکی از فعال بودن منطقه از نظر تکتونیک دارد، با توجه به این‌که این مناطق مستعد بروز خطراند، بنابراین برای جلوگیری از پیامدهای آن باید راهکارهایی را در نظر گرفت.

سپاسگزاری

نگارندگان بر خود لازم می‌دانند از سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح به دلیل دراختیار قرار دادن تصاویر ماهواره ای IRS کمال تشکر و قدرانی را داشته باشند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

منابع و مأخذ:

۱. باقری، سجاد، (۱۳۸۷)، بررسی نقش تکتونیک در شکل‌گیری و تحول لندفرم‌های تاقدیس قلاجه (استان کرمانشاه)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
۲. بستانی، علی اکبر، (۱۳۸۷)، گسل درونه و استقرار سکونت‌گاه‌های انسانی در منطقه‌ی کاشمر، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۶۳.
۳. شریفی نجف آبادی، رسول، معیری، مسعود، غیور، حسینعلی، صفایی، همایون، سیف، عبدالله، (۱۳۸۹)، بررسی و تحلیل شواهد ژئومورفیک زمین ساخت فعال در حوضه رودبار از سرشاخه‌های دز، پژوهش‌های جغرافیای طبیعی، شماره ۷۳.
۴. کرمی، فریبا، (۱۳۸۸)، ارزیابی ژئومورفیک فعالیت‌های تکتونیک در حوضه زهکشی سعیدآباد چای، پژوهش‌های جغرافیای طبیعی، شماره ۶۹.
۵. گورابی، ابوالقاسم، (۱۳۸۶)، شواهد ژئومورفولوژیکی حوضه آبخیز درکه، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۶۰.
۶. _____، (۱۳۸۷)، تأثیر نوزمین ساخت بر تحول لندفرم‌های کواترنری در ایران مرکزی (مطالعه‌ی موردی: گسل‌های دهشیر و انار)، رساله‌ی دکتری، دانشگاه تهران.
۷. مختاری کشکی، داود، (۱۳۸۱)، عوامل مؤثر در گسترش و تکامل مخروط افکنه‌های کواترنر در دامنه‌های شمالی میشوداغ (آذربایجان ایران) و ارزیابی توان‌های محیطی آن، پایان‌نامه‌ی دکتری دانشکده علوم انسانی و اجتماعی دانشگاه تبریز.
۸. مغفوری مقدم، ایرج، پازوگی، امیر، زارعی سهامیه، رضا، (۱۳۸۴)، زمین‌شناسی ایران، انتشارات نشر عقیل.
۹. مقصودی، مهران، (۱۳۸۷)، بررسی عوامل مؤثر در تحول ژئومورفولوژی مخروط افکنه‌ها (مطالعه موردی: مخروط افکنه جاجرود)، پژوهش‌های جغرافیای طبیعی، شماره ۶۵.
۱۰. یمانی، مجتبی، مقصودی، مهران، (۱۳۸۲)، بررسی تحول کانال‌های گیسویی در سطح مخروط افکنه‌ها (مطالعه موردی مخروط افکنه تنگ‌تویه در چاله سیرجان)، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۴۵.
۱۱. یمانی، مجتبی، اسدیان، خدیجه، (۱۳۸۳)، شواهد ژئومورفولوژیکی گسل‌های تبرته و تلخاب در فرونشست چاله میقان، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۴۷.

۱۲. Adrian M. Harvey, Pablo G. Silva, Anne E. Mather, Jose L. Goy, Marthin Stokes, Cari Zazo, *The impact of Quaternary sea-level and climatic change on coastal alluvial fan in the Cabo de Gata ranges*, southeast Spain. *Geomorphology* ۲۸, ۱۹۹۹, p۱-۲۰
۱۳. A. Gomez-Villar, J.M. Garcia-Ruiz, *Surface sediment characteristics and present dynamics in alluvial fan of the central Spanish pyrenees*, *Geomorphology* ۳۴, ۲۰۰۰, p۱۲
۱۴. Akiko Hashimoto, Takashi Oguchi, Yuichi Hayakawa, Zhou Lin, Kyoji Saito, Thad A. Waskiewicz, *GIS analysis of depositional slope change at alluvial fan toes in Japan and the American Southwest*, *Geomorphology* ۱۰۰, ۲۰۰۸, p۱۲۰
۱۵. Craig Hardgrove, Jeffrey Moersch, Stephen Whisner, *Thermal Imaging of alluvial fan: A new technique for remote classification of sedimentary features*, *Earth and Planetary Science Letters* ۲۸۵, ۲۰۰۹
۱۶. Kyoji Saito, Takashi Oguchi, *Geomorphology* ۷۰, ۲۰۰۵, p۱۴۷
۱۷. Martin Stokes, David J. Nash, Adrian M. Harvey, *Calcrete fossilization of alluvial fan in SE Spain: The roles of groundwater, pedogenic processes and fan dynamics in calcrete development*, *Geomorphology* ۸۵, ۲۰۰۷, p۶۴
۱۸. pierpaolo Guarnieri, Claudia Pirrotta, *the response of drainage basins to late Quaternary tectonics in the Sicilian side of the Messina strait (NE Sicily)*, *Geomorphology* ۹۵(۲۰۰۸), ۲۶۰
۱۹. Youli Li, Jingchun Yang, Lihua Tan, Fengjum Duan, *Impact of tectonics on alluvial landforms in the Hexi Corridor Northwest China*. *Geomorphology* ۲۸(۱۹۹۹), p۲۹۹-۳۰۷